

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สต่อการเพิ่มสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของพนักงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลองพนักงานที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส
2. หลังการทดลองพนักงานที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส จะมีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าพนักงานในกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัท ที ที แอล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ในปี พ.ศ. 2540 ที่มีการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึงปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ที่มีคะแนนจากแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับต่ำกว่า -1 SD และเข้าร่วมการทดลองด้วยความสมัครใจ จำนวนทั้งหมด 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 8 คน

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบแบบก่อนและหลังการทดลอง (the control group pretest-posttest design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอิงสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในเนื้อหาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของพนักงานในองค์การตามแนวคิดทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของโรเจอร์ส และข้อคำถามซึ่งเป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นๆ จำแนกตามมาตรวัดของ Carkhuff (1969) ตามที่เขาได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของโรเจอร์สและนำมาสร้างเป็นมาตรวัดไว้ 5 ระดับ แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลนี้ครอบคลุมเนื้อหาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลตามแนวคิดทฤษฎีของโรเจอร์ส ประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้ (1) ความแท้ (genuineness) (2) การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (unconditional positive regard) และ (3) การเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก (empathic understanding)

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ระยะเวลาทดลอง

1. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย ยื่นหนังสือจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอความร่วมมือไปยังบริษัท ที ที แอล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
2. ผู้วิจัยวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัท ที ที แอล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ที่จบการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไปจนถึงระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า โดยใช้แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แล้วนำคำตอบจากแบบวัดมาตรวจให้คะแนน คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนมาตรฐานภายใต้โค้งปกติ เพื่อหาพนักงานที่มีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่ำกว่า -1 SD พบว่ามีจำนวน 24 คน

3. ผู้วิจัยขอให้หัวหน้าฝ่ายบุคคลของบริษัทสอบถามความสมัครใจของพนักงานระดับปฏิบัติการที่มีคะแนนต่ำกว่า -1 SD พบว่ามีจำนวน 24 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน รวมจำนวน 16 คน โดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส

2. ระยะเวลาทดลอง

1. ผู้วิจัยและกลุ่มทดลองเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สวันละ 8 ชั่วโมง (เวลา 08.00-17.00 น.) เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน (วันที่ 3-5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540) รวมเวลาของการดำเนินกลุ่มประมาณ 24 ชั่วโมง ณ ห้องประชุมของสหภาพแรงงานของบริษัท ที ที แอล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นห้องประชุมปรับอากาศ มีหน้าต่างมิดชิดและมีลักษณะเป็นส่วน และกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองทุกคนให้ความร่วมมือและเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สครบตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีขั้นตอนการดำเนินกลุ่มดังนี้

1.1 ผู้นำกลุ่มชวนให้สมาชิกกลุ่มบอกเล่าถึงประสบการณ์ของตนในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยไม่มีการกำหนดหัวข้อในการสนทนาเพื่อให้สมาชิกได้แสดงถึงสิ่งที่เขาต้องการ

1.2 ผู้นำกลุ่มชวนให้สมาชิกมองปัญหาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของพนักงานที่เกิดขึ้นในองค์กร เอื้ออำนวยให้สมาชิกเกิดความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างของตน (self-structure) กับประสบการณ์ (experience) ด้วยการขยายทัศนะของสมาชิก เอื้ออำนวยให้สมาชิกเกิดการตระหนักถึงอุปสรรคของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่เกิดจากการประเมินและอารมณ์ที่เข้มที่ ทำให้บุคคลมีการรับรู้อย่างบิดเบือน เอื้ออำนวยให้สมาชิกได้ตระหนักถึงและรับรู้ถึงประสบการณ์ ความแท้ การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข และการเข้าใจอย่างร่วมรู้สึก พร้อมทั้งชวนให้สมาชิกอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

1.3 ในแต่ละครั้งของการเริ่มต้นกลุ่มตั้งแต่ครั้งที่ 2 ผู้นำกลุ่มจะนำสมาชิกเข้าสู่บรรยากาศของกลุ่มโดยการทบทวนสิ่งที่สมาชิกได้พูดในครั้งก่อน และก่อนที่จะยุติกลุ่มแต่ละครั้ง ผู้

นำกลุ่มจะให้โอกาสสมาชิกได้สรุป ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในกระบวนการกลุ่ม ตลอดระยะเวลาในการดำเนินกลุ่มจะใช้เทปบันทึกเสียงในการบันทึกการประชุมกลุ่มทุกครั้ง

2.2 กลุ่มควบคุม ตลอดระยะเวลาก่อนการทดลอง 1 เดือน และระหว่างดำเนินการทดลอง กลุ่มควบคุมไม่ได้รับกิจกรรมใดๆ

3. ระยะหลังการทดลอง

1. ภายหลังจากการจัดกลุ่มผู้วิจัยนำแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไปให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำซ้ำ และนำมาตรวจให้คะแนน

2. คิดคะแนนรวมโดยการรวมคะแนนจากทุกข้อของผู้ตอบแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเข้าด้วยกัน เป็นคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลอง

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลภายในกลุ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้ง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส โดยใช้ค่าสถิติที่ (t-dependent test)

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส โดยใช้ค่าสถิติที่ (t-independent test)

สรุปผลการวิจัย

1. หลังการทดลองพนักงานที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส มีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์ส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หลังการทดลองพนักงานที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สมิ
คะแนนสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสูงกว่าพนักงานในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มไปทดลองใช้ในหน่วยงานที่มีปัญหาเกี่ยวกับ
สัมพันธภาพระหว่างบุคคลของพนักงานกับผู้บริหาร เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมให้ได้ประโยชน์
สูงสุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย